

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/555/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210523
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210523.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu v právnej veci navrhovateľa - POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Ul. Gr?sslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, v mene ktorej koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ proti odporcovi - Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/197/2012-57 zo dňa 18.12.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ dňa 27.9.2012 domáhal od odporcu náhrady majetkovej škody v sume 125 eur a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 990 eur titulom tvrdeného nesprávneho úradného postupu súdu v exekučnej veci Ex 11726/2009 (povinná H. C.). Navrhovateľ v návrhu tvrdil, že okresný súd nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní od doručenia žiadosti, súd bol v omeškaní s rozhodnutím viac ako 18 mesiacov, čím on (navrhovateľ) utrpel majetkovú škodu predstavujúcu náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej. V dotknutom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15 eur. Celkom vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej sumu 125 eur.

Pri uplatnení si aj náhrady nemajetkovej ujmy navrhovateľ skutkovo argumentoval tým, že márnym uplynutím času došlo u neho aj k vyvolaniu viacerých rizík - neskorým ukončením procedúry k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčnej povinného; neexistencia vnútroštátneho prostriedku nápravy v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, zánik ďalších plánovaných

a už vytvorených podnikateľských aktivít, hospodársku stratu, spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí. Základ nároku na náhradu nemajetkovej ujmy videl navrhovateľ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňoval sumu 990 eur (vychádzal z alikvotného pomeru nároku 55 eur za každý mesiac omeškania x 18 mesiacov). Pri vyčíslení náhrady nemajetkovej ujmy poukázal na závery v nálezoch Ústavného súdu SR vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní.

Okresný súd vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s obsahom spisu okresného súdu sp. zn. 3Er/985/2009 zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 24.11.2009, oprávneným v dotknutej exekúcii je Pohotovosť s.r.o. a povinná H. C., exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 12564/09 zo dňa 19.8.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 21.9.2009 a vykonateľnosť 24.9.2009. Okresný súd Liptovský Mikuláš súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého poveril vykonaním exekúcie dňa 21.1.2010 v prospech oprávneného na vymoženie uloženej povinnosti zaplatiť 697,04 eur, úrok z omeškania vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy 671,16 eur od 27.1.2009 do zaplatenia, trovy predchádzajúceho konania vo výške 216,67 eur a trovy exekúcie. Uznesením č.k. 3Er/985/2009-12 zo dňa 31.3.2010 v spojení s dopĺňacím uznesením č.k. 3Er/985/2009-37 zo dňa 23.9.2010 bola exekúcia zastavená. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 8CoE/33/2011-51 zo dňa 25.2.2011 odvolacie konanie o odvolaní oprávneného zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania.

Okresný súd vec právne posúdil z pohľadu ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (v účinnom znení do 31.12.2012), vychádzal aj z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2010.

Vykonaným dokazovaním okresný súd mal preukázanú nedôvodnosť návrhu navrhovateľa. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal základné atribúty vzniku zodpovednostného právneho vzťahu zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom (tvrdeným v návrhu), ktorým sú: nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Navrhovateľ nepreukázal, že v exekučnom konaní sa exekučný súd dopustil nesprávneho úradného postupu. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že exekučný súd v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 3Er/985/2009 konal plynulo a bez zbytočných prieťahov, postupoval v súlade s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.5.2010. Navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že súd o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol s omeškaním viac ako 18 mesiacov. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 24.11.2009, súd poverenie súdnemu exekútorovi udelil 21.1.2010. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I ÚS 16/2002, samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Exekučným titulom v dotknutej exekučnej veci bol rozhodcovský rozsudok, rozhodovanie o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, najmä z hľadiska posúdenia zákonnosti priznaného plnenia a vykonateľnosť exekučného titulu si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, vzhľadom na skutočnosť, že medzi oprávneným a povinnou sa jednalo o spotrebiteľský právny vzťah. Na túto skutočnosť reagoval zákonodarca aj následnou právnou úpravou ustanovenia § 44 ods. 2 EP, keď vylúčil aplikáciu ustanovenia o lehote na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípadoch, v ktorých je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Dobu, ktorá uplynula od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, zohľadňujúc charakter exekučného titulu (rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci) hodnotil okresný súd za dobu primeranú. Zvýraznil, že navrhovateľ nepreukázal vznik ani výšku tvrdenej majetkovej škody v sume 125 eur, neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval úkony, s vynaložením ktorých by mali vzniknúť tvrdené náklady. Navrhovateľ nepreukázal ani skutočnosť tvrdené v žalobe ako dôvody pre náhradu nemajetkovej ujmy v uplatňovanej výške 990 eur.

Odporcom uplatnenú námietku premlčania pre nedostatok skutkových tvrdení uvedených v žalobe nebolo možné posúdiť.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania okresný súd aplikoval § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, vychádzal z princípu úspechu/neúspechu účastníkov v konaní, pritom konštatoval úspech odporcu, ktorému vznikol nárok na náhradu trov od neúspešnej procesnej strany - navrhovateľa. Odporca náhradu trov konania nevyčísľil a ani z obsahu spisu nevyplynulo, že by mu boli nejaké trovy vznikli, z týchto dôvodov odporcovi náhradu trov konania okresný súd nepriznal.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť ako účastníkovi konania konať pred súdom, vo veci rozhodoval vylúčený sudca, súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

V osobitostiach vytýkal, že súd postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti zdôvodňujúc, že sa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Odvolateľ poukazoval na to, že podal elektronicky na zverejnenú mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania, o zrušení pojednávania požiadal riadne a včas, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spojené s označenými dôvodmi. Súdnem nemohol vec prejednať v jeho neprítomnosti, a ak tak postupoval, odňal mu tým právo zúčastniť sa konania pred súdom. Napokon súd jeho žiadosť o zrušenie pojednávania (o čo požiadal z dôležitého dôvodu) ignoroval, vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom dôkazov.

Odvolateľ zvýraznil, že v žiadosti o zrušenie pojednávania uviedol skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodnutia veci, podľa § 15 O.s.p. vec mala byť predložená na rozhodnutie predsedovi súdu a ten mal podľa § 12 O.s.p. predložiť vec na jej pridelenie inému súdu. V posudzovanom prípade bol porušený inštitút zákonného sudcu, na čo už on upozorňoval v návrhu na začatie konania. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach odvolateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto, lebo podľa názoru odvolateľa, rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Tento jeho právny názor potvrdzujú i rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne, Nitre, Prešove v skutkovo a právne zhodných veciach, v ktorých boli vylúčení všetci sudcovia okresného súdu. Odvolateľ na podporu svojej odvolacej argumentácie (vo vzťahu k princípu zachovania práva na nestranný súd, rozhodovanie vecí zákonným sudcom) poukazoval na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR v rozhodnutiach IV.ÚS 345/09, I. ÚS 27/98, III. ÚS 16/2000.

Za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; keď podal (odvolateľ) ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; - nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom by vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca.

Odvolateľ vytýkal súdu, že sa nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súdnem vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a viedol pojednávanie, na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti pritom zdôrazňoval, že trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Napokon on (odvolateľ) nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

Súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním (odvolateľom) namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nasvedčujú. Je nepochybné, že ním tvrdý nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súdnem bol bezdôvodne nečinný, spôsobil zbytočné prieťahy v konaní, nerozhodol o návrhu v zákonnej lehote. Nesprávny úradný postup exekučného súdu pritom spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich, preto sa konajúci súd musí vysporiadať so všetkými vytýkanými zložkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným

pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov z vykonaného dokazovania nevyplýva, práve naopak, prieťahy sú z vykonaného dokazovania zrejme. Odvolateľ argumentoval ďalej tým, že ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Súd rozhodol bez toho, aby mu umožnil ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu, vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci.

Odporca písomné vyjadrenie k odvolaniu nepredložil.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a viazaný rozsahom i dôvodmi odvolania, aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. pre vecnú správnosť.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné.

Preskúmaním spisu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa v prejednávanej veci zistil riadne skutkový stav, vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu. Pri vykonaní dôkazov vychádzal i z procesných návrhov navrhovateľa na vykonanie dokazovania ním označených priamo v návrhu na začatie konania. Dôkazy vyhodnotil v celom rozsahu v súlade s ustanovením § 132 i nasl. O.s.p. a vec správne právne aj posúdil. Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil i s písomným odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zvýraznenie správnosti záverov súdu prvého stupňa považuje za svoju povinnosť vyjadriť sa k odvolacím argumentáciami tak procesného charakteru, ako aj k odvolacím argumentáciami charakteru hmotnoprávneho vznesené navrhovateľom v odvolaní.

Podľa ustálenej súdnej praxe pod odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým sú účastníkovi konania znemožní realizáciu tých práv, ktoré mu priznáva Občiansky súdny poriadok za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Ide o prípady, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecnými záväznými právnymi predpismi a tým odňal účastníkovi jeho procesné práva.

Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a dbajú na pokyny súdu (§ 101 ods. 1 O.s.p.). Súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.). Pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 119 ods. 1 O.s.p.). Účastník, ktorý navrhuje odročenie pojednávania, musí súdu oznámiť dôvod na odročenie pojednávania bez zbytočného odkladu potom, čo sa o ňom dozvedel alebo odkedy sa o ňom mohol dozvedieť, alebo s prihliadnutím na všetky okolnosti ho mohol predpokladať.

Okresný súd za účelom vecného prejednania návrhu nariadil pojednávanie na deň 18.12.2013, na ktoré predvolal účastníkov, právny zástupca navrhovateľa na pojednávanie bol súdom riadne predvolaný, podľa obsahu súdnej doručky predvolanie na pojednávanie prevzal dňa 5.12.2013. Z uvedeného je zrejme, že navrhovateľ mal dostatok časového i procesného priestoru na prípravu na pojednávanie. Je neopodstatnený odvolací argument, ktorým vytýka súdu prvého stupňa uskutočnenie pojednávania napriek písomnej žiadosti o jeho odročenie z dôležitého dôvodu. Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na zrušenie vytýčeného termínu pojednávania navrhovateľ doručoval mailovou poštou okresnému súdu v deň konania pojednávania, pritom odvolateľom proklamovaný dôležitý dôvod v návrhu o zrušenie pojednávania (na jeho odročenie) ako objektívne porušenie zásady nestrannosti súdu a sudcu, nevytlúčenie sudcov okresného súdu rozhodnutím krajského súdu z prejednania a rozhodovania, v nadväznosti na to i podanie sťažnosti na Ústavný súd SR odvolateľom sú odvolacie argumentácie účelové, pretože z obsahu spisu bezpochyby vyplynulo, že uznesenie Krajského súdu v Žiline 9NcC/313/2013-18 zo dňa 21.3.2013 (č.l. 18-20 spisu) riešil otázku vylúčenia/nevylúčenia sudcov súdu prvého stupňa. Uvedené uznesenie bolo doručené právnemu zástupcovi navrhovateľa dňa 11.6.2013. Podanie sťažnosti na Ústavný súd SR proti označenému uzneseniu Krajského súdu v Žiline podaním zo dňa 12.12.2013 nemožno považovať za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, keďže nejedná sa o procesný úkon, ktorý by navrhovateľ z hľadiska predvídavosti resp. nutnosti z jeho pohľadu nemohol

vykonať a predložiť takýto úkon súdu prvého stupňa skôr, než v deň konania konkrétneho pojednávania. Napokon nemožno sa stotožniť ani s odvolacím argumentom odvolateľa, ktorým vytyka princíp porušenia nestranného súdu, resp. princíp porušenia zásady zákonného sudcu, keďže Krajský súd v Žiline otázku vylúčenia/nevylúčenia sudcov riešil v priebehu vedeného konania tak, že zákonnú sudkyňu JUDr. Evu Uličnú (ktorá vydala v predmetnej právnej veci meritórne rozhodnutie) z pojednania a rozhodovania veci nevylúčil. Za tejto situácie neexistuje rozhodnutie, ktorým by zákonná sudkyňa mala byť vylúčená z pojednania a rozhodovania vo veci. Napokon sám navrhovateľ na písomnú výzvu okresného súdu (č.l. 7,8 spisu) v podaní zo dňa 20.11.2012 (na č.l. 11 spisu) výslovne prehlásil, že on súdu námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O.s.p. nepodal. Vzhľadom aj na tento písomný a výslovný prejav navrhovateľa vyznie kontroverzne jeho námietka v odvolacom konaní vytykajúca nedodržanie princípu zákonného sudcu, naviac táto námietka nemá svoj právny základ v danom štádiu rozhodovania o jeho odvolaní. Následne nebolo možné vyhodnotiť túto skutočnosť uvádzanú navrhovateľom v návrhu na zrušenie pojednávania za dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania, správne preto súd prvého stupňa podľa § 101 ods. 2 O.s.p., pojednal vec v neprítomnosti účastníkov, boli pritom naplnené všetky zákonné podmienky aj pre vydanie meritórneho rozhodnutia.

Krajský súd dodáva, že okresný súd disponoval dostatočným spisovým materiálom preukazujúcim skutkový stav veci, navrhovateľ priamo v návrhu na začatie konania už označil konkrétne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, z ním označených dôkazov súd prvého stupňa dokonca aj vychádzal, keď si zadovážil konkrétny exekučný spis, oboznámil sa s jeho obsahom.

Je zrejme, že navrhovateľ svojim rozporuplným procesným postupom, ktorým účelovo sledoval odročenie a zmarenie pojednávania, sám sa dostal o možnosť zúčastniť sa pojednávania, priamo na pojednávaní argumentovať, prípadne predniesť svoje stanoviská. Súd prvého stupňa vytvoril účastníkom priestor, aby prezentovali svoje skutkové tvrdenia, navrhovali, označili dôkazy, bolo na účastníkoch, či tento procesný priestor v konaní využijú, alebo nie. Súd prvého stupňa bol dôsledný i v dôkaznom konaní. Skutkové okolnosti podstatné pre ustálenie existencie/neexistencie základu právneho nároku súd zisťoval z obsahu spisu 3Er/985/2009 (spis vedený u súdneho exekútora pod sp.zn. Ex 11726/2009), jeho skutkové zistenia korešpondujú s existujúcou procesnou situáciou v predmetnom spise, v dôvodoch rozhodnutia okresný súd dáva účastníkom konania relevantné odpovede na skutkovo i právne významné otázky z ktorých vychádzal, ktoré ustanovenia súvisiacich právnych predpisov na posudzovanú vec aplikoval.

Za vecne správny vyhodnotil odvolací súd právny záver okresného súdu v otázke konštatovaného nesplnenia prioritnej zákonnej podmienky základu nároku - existencie nesprávneho úradného postupu. Navrhovateľom tvrdená skutková a podstatná otázka existencie nesprávneho úradného postupu nevyplývala z vykonaného dokazovania v ním tvrdenom rozsahu. Napokon odvolateľ v súvislosti s touto vecnou otázkou iba všeobecne uvádza v odvolaní, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, v odvolaní ale nekonkretizoval, ktoré konkrétne omyly vecného charakteru namieta, ktoré konkrétne ním namietané lehoty pri vydaní rozhodnutia súdom prvého stupňa boli nesprávne vyhodnotené.

V súvisiacom výroku o náhrade trov prvostupňového konania rozhodnutie súdu prvého stupňa má oporu v aplikovanom ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspešný nebol, bolo by jeho povinnosťou nahradiť trovy odvolacieho konania úspešnej procesnej strane - odporcovi, odporca si však tieto trovy neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplývalo, že by boli vznikli v súvislosti s podaným odvolaním navrhovateľa nejaké trovy v odvolacom konaní. Z týchto dôvodov krajský súd postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkom (žiadnemu z nich) náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .